

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catechismvs, Dat is, De Christelijcke leeringhe/ in
maniere van t'samen-sprekinghe tusschen den Meester
ende den Discipel**

Coster, Franciscus

T'Antvverpen, 1607

Van de cracht des berouws.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39385

M. Moet-men berouw maecten van elcke sonde in't by-sonder?

D. Het is seer gheraden: maer t'is nochtans ghe-noegh / alle sijne sonden in't ghemeyn te haeten / ende daer af oeffheydt te maken / om de cracht ende vrucht van dit berouw te vercrighen.

M. Wat cracht heeft dit berouw, alst gheheel vol-maectt is?

D. Dat het ons de sonden vergeuet / oock veur de biechte: hoe wel men schuldigh is die noch nae-maels te biechten. Ten eersten / om dat wy niet seker en weten oft dit berouw vol-maectt was: Ten tweeden / om dat Godt ons dat beuolē heeft. Waer uyt blijkt / wat groote neerstigheydt de mensche / die in staet van dood-sonde is / behoort te doen / om in sy-seluen een vol-maectt berouw te verwecken (comende uyt de liefde Gods bouen al bemindt) als hy in eenigh perijckel is van sonder biechte te steruen: want dan en isser gheen andere middel om vergiffenisse te crighen / dan deur d'berouw met begheerte van biechten. Ende hier-om is de mensche all-dan oock verbonden om tot dit berouw t'arbeypden.

M. En soude-men dan in tijde van noode, buyten de biechte, gheen vergiffenisse der sonden crighen; deur eenigh berouw dat spruyt uyt vreesse van den hemel te verliesen; oft in de helle te gaen; oft dat comt uyt d'bemerc-ken van de leelijckheydt der sonden; oft van t'verlies der tijdelijcke wel-daden, die wy van Gode ontfanghen hebben?

D. Neen wy: dan alleen in de biechte. Ende dit heet attritio, dat is / on-vol-maectt berouw: maer

maer deur de gratie des Sacraments comit con-
tritio, dat is / het vol-maectt berouw.

M. Hoe sullen wy een vol-maectt berouw in
ons verwecken?

D. Deur het ouer-peysen / hoe snood' ende cley-
wy zijn / die ghesondicht hebben : hoe groot ende
maghtigh Godt is / teghen wien wy mis-daen
hebben: ende / hoe seer de sonde Gode mis-haeght/
wien wy daer mede vergramt hebben.

M. Hoe seer mis-haeght Gode de sonde?

D. Soo seer / dat hy om die / sijn schoonste Enge-
len / upt den hemel in de eeuwigher verdoemenisse
gheworpen heeft: en Adam met Eva upt het Pa-
radijs ghehaeght / en de selue / met alle hunne nae-
comelinghen / der eeuwigher verdoemenisse met
andere ontallijcke ellenden onder-worpen.

M. Waer-om haet Godt de sonde soo groote-
lijcks?

D. Om dat sijn vriendschappe / sijn ghebodt / sijn-
nen hemel / ende helle / daer deur veracht worden.
Want soo wie eenighe dood-sonde doet / die toont
metter daedt / dat hy lieuer heeft een cozte oft cley-
ne ghenoechte oft profijt dat upt de sonde come /
dan Godt ende sijnen hemel: en dat hy op de helle
niet en past : welke de meeste verclepninghe is /
die-men Gode soude connen aen-doen.

M. Wat doet ghy, dir ouer-peyst hebbende?

D. Ick segghe / oft ick pepse : *O mijn alder-lief-
ste Heere, ende Godt ! Ick haete ende verfoeye alle mij-
ne sonden ; principaelijck daer ick nae mijn leste biech-
te, v mede vergramt hebbe : sy zijn my bouen mae-
ten leedt, ende my is leedt dat-se my niet vele leedder
en zijn.*

M. Wat